

[Socialministeren.]

paa Tællingsdagen, og at ca. 23 000 havde været arbejdsløse dengang i mere end 300 Dage. Det er altsaa rigtigt, hvad vi paa Forhaand gik ud fra, at der er en vis Tilbøjelighed til Koncentration af Arbejdsløsheden paa et forholdsvis ringe Antal Mennesker, og det er altsaa nærliggende deraf at slutte, at det bliver vanskeligere og vanskeligere for disse Mennesker ad normal Vej selv at finde Arbejde.

Udgangspunktet for Arbejdsløshedsraadet har derfor været, at der findes en saadan Gruppe arbejdsløse, der i hvert Fald inden for den nærmeste Tid kun har ringe Udsigt til ad naturlig Vej eller gennem de særlige Beskæftigelsesforanstaltninger, som er iværksat af det offentlige, igen at komme i Arbejde; at det saavel ud fra sociale som finansielle Betragtninger maa anses for paakrævet at bringe denne Gruppe af Arbejdere, der nu i Hovedsagen maa klare sig ved de smaa Understøttelser, i Arbejde ved Hjælp af offentlige Foranstaltninger; at der for dette Arbejde maa ydes en saadan Løn, at de vel bliver bedre stillet end ved at leve af Understøttelse, men at de paa den anden Side stadig maa se det som en Fordel at opnaa normalt Arbejde i det frie Erhverv; samt endelig at der ved Bestemmelsen af den Gruppe Arbejdere, Tabellen her er om at beskæftige, fastholdes en Afgrænsning over for de arbejdsløse, der har bevaret Tilknytningen til det normale Arbejde, eller som i øvrigt bør finde Beskæftigelse ved de Foranstaltninger, der iværksettes til Afhjælpning af normal Arbejdsløshed.

Ud fra disse Betragtninger har Arbejdsløshedsraadet da skitseret en Plan til ekstraordinære Foranstaltninger til Fordel for de haardst ramte, de langvarigt arbejdsløse. Herom tør jeg i det hele henvise til Bilag 1.

Desværre er det ikke ualmindeligt i Blade, der jo ikke altid tager det saa nøje med Sandheden, at søge at bilde Befolkningen ind, at Regeringen først nu, oven i Købet som et gement Valgtrick, interesserer sig for at sætte Arbejder i Gang, skønt enhver ved, at disse Forhandlinger har foregaaet med Arbejdsløshedsraadet i Maaneder. Over for disse Paastande vilde det maaske ikke være urimeligt at pege paa, at foruden hvad der er fremskaffet gennem de saakaldte

Vejmillioner og gennem hele den økonomiske Lovgivning, vi har set herhjemme i de senere Aar, er der ogsaa en Række Love eller Lovbestemmelser, som direkte eller indirekte har haft til Formaal at afhjælpe Arbejdsløsheden.

Jeg nævner her først den Lovbestemmelse, som desværre har haft næsten mindst Betydning, § 31 i Arbejdsløshedsloven om Nødhjælpsarbejder. Det er jo en gammel Bestemmelse. Efter denne Paragraf er der kun sat Arbejder i Gang i Aarens Beløb til et samlet Beløb af ca. 2 Mill. Kr. Derimod har Grundforbedringslovgivningen, som min Kollega Landbrugsministeren nylig har fremsat Lovforslag om at udvide, betydet meget til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, skaffet Arbejde frem til mange Millioner Kroner. For det tredie har Lovene om Støtte af Boligbyggeri, gennem hvilke Love der indtil 1. Oktober 1934 er udført Arbejder med en samlet Haandværkerudgift af ca. 60 Mill. Kr., til hvilket Beløb svarer en Arbejdsløn paa ca. 37 Mill. Kr., været et meget effektivt Led i Regeringens Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Dette Beløb har allerede givet direkte henimod 12 000 Arbejdere Beskæftigelse i normalt Omfang inden for en Periode af et Aar.

For det fjerde er der Lovgivning om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden, som jeg forleden havde Lejlighed til at gøre Rede for. Det gennemsnitlige Antal Deltagere pr. Dag i 1934—35 i Foranstaltninger efter denne Lovgivning kan sættes til 1 000, og der er Grund til at formode efter den Udvikling, der er i disse Forhold, at Loven vil faa større og større Betydning, saa længe det er nødvendigt. Som det femte skal jeg nævne Loven af 15. December i Fjor om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter, der sikkert ogsaa efterhaanden vil faa større og større Betydning for Kommunerne.

Til disse gennemførte Love kommer yderligere Regeringens gentagne Forslag til Lov om Forbud mod Overarbejde, om Nedsættelse af Arbejdstiden ved visse offentlige og offentligt støttede Arbejder samt om Tilskud ved Merbeskæftigelse, de tre Lovforslag, som jeg ofte, desværre, har haft Lejlighed til at omtale, og som det stadig er mig en Skuffelse at man ikke har villet gennemføre. Hvis man for et Par Aar siden var